

Rechtbank Limburg
Postbus 950
6040 AZ ROERMOND

Afdeling	Vergunningen	Behandeld	
Zaaknummer	2019-100035	Telefoon	
Ons kenmerk	2019/4892	E-mail	
Uw kenmerk	ROE 18/3144 & ROE 18/3148	Maastricht	
Bijlage(n)	-	Verzonden	

Onderwerp
Spoedeisend belang

Geacht rechtscollege,

Inzake zowel de bij u ingestelde beroepen als de verzoeken om voorlopige voorziening ten aanzien van ons besluit (bestreden besluit) van 1 november 2018 tot wijziging/ actualisatie voorschriften omgevingsvergunning van Houbensteyn Heideveld B.V. (ons zaaknummer 2018-203062) hebben wij u reeds op 11 januari jongstleden de door u gevraagde stukken doen toekomen.

In dat schrijven hebben wij opgemerkt dat er door de volgende verzoekers een (voor beide identiek) verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening bij u is ingekomen:

- zaaknummer ROE 18/3148 WABOM, Vereniging Behoud de Parel te Grubbenvorst, Winterheide 3, 5971 GD Grubbenvorst;
- zaaknummer ROE 18/3144 WABOM, , Grubbenvorst.

In het schrijven waarbij de gedingstukken waren gevoegd, hebben wij u reeds gewezen op een nog te sturen aanvullende reactie met betrekking tot het vereiste spoedeisend belang. Hiermee wordt onderhavig schrijven bedoeld.

Hieronder zullen wij op de hierboven genoemde verzoeken (beide dus identiek) ingaan en vooral op het daarin gestelde spoedeisend belang. Dit ontbreekt volgens ons namelijk en dat blijkt reeds zodanig uit de gedingstukken die u toegezonden heeft gekregen en de regelgeving welke in het bestreden besluit is beoordeeld (gewijzigde Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv) en de Regeling ammoniak en veehouderij (Rav)).

Bestreden besluit

Verzoekers hebben ons verzocht om de door ons op 21 januari 2014 verleende en onherroepelijk geworden omgevingsvergunning van Heideveld Beheer BV, inmiddels Houbensteyn Heideveld BV (vergunninghoudster), voor het houden van 35.384 varkens minus 1.120 vleesvarkens, in te trekken dan wel te wijzigen in het belang van het milieu omdat door het ongewijzigd in stand laten van de verleende

omgevingsvergunning en de realisatie van de dierenverblijven met daarin de vergunde luchtwassers een onaanvaardbare milieusituatie zal ontstaan en omwonenden van de inrichting ernstig gedupeerd zouden worden, omdat daarbij geuroverschrijdingen zouden optreden. Binnen de inrichting zijn zogenaamde gecombineerde luchtwassers vergund ter reiniging van de lucht welke afkomstig is uit de dierenverblijven. Deze luchtwassers (BWL 2009.12) hadden tot 20 juli 2018 (moment van wijziging Rgv en Rav) een wettelijk vastgelegd geurverwijderingsrendement van 85 %. Inmiddels is dit rendement, gebaseerd op onderzoek van Wageningen University & Research (WUR), gelijkgesteld met het rendement van een enkelvoudige luchtwasser (45 %). Wij hebben op grond van deze verzoeken en onze eigen actualisatie/wijzigingsbevoegdheid op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht besloten de door ons aan vergunninghoudster verleende omgevingsvergunning voor het in werking zijn van haar gehele inrichting in die zin in het belang van het milieu zodanig aan te passen dat vergunninghoudster dient te streven de geuremissie uit de dierenverblijven te laten voldoen aan de geuremissie welke overeenkomt met het geurverwijderingsrendement van het gecombineerde luchtwassersysteem van 81 % doch in ieder geval verplicht te laten voldoen aan 45 %, zoals wettelijk vereist en vastgelegd in de gewijzigde Rgv en Rav. Verder dient door middel van geurmetingen door vergunninghoudster inzichtelijk te worden gemaakt dat zij voldoet aan het hiervoor genoemde (streven rendement 85 % en voldoen aan rendement 45 %). Tevens hebben wij vergunninghoudster de mogelijkheid ontnomen om haar dierenbestand nog uit te breiden buiten het vergunde aantal dieren middels de zogenaamde 50 %-regel zoals uitgelegd in het bestreden besluit.

Spoedeisend belang

Verzoekers stellen dat er lopende de behandeling van het beroep door u een voorlopige voorziening getroffen dient te worden in de vorm van een ordemaatregel strekkend tot een verbod tot plaatsing van dieren in de stallen van vergunninghoudster. Het spoedeisend belang zou erin zijn gelegen dat thans de bouwwerkzaamheden van de dierenverblijven van vergunninghoudster zodanig gevorderd zijn dat hierin binnen afzienbare tijd dieren komen te verblijven waardoor de omgeving van omwonenden ontoelaatbaar ernstig wordt aangetast.

Afwezigheid van spoedeisend belang

Zoals hierboven reeds gesteld, beschikt vergunninghoudster over een, middels de uitspraak van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State van 13 mei 2015, kenmerk 201402062/1/A4, onherroepelijke omgevingsvergunning voor het in werking hebben van haar gehele inrichting. Voor de bouw van de dierenverblijven is reeds op 30 oktober 2012 een omgevingsvergunning verleend door B en W van Horst aan de Maas welke per 7 januari 2015 (uitspraak ABRS 7 januari 2015, kenmerk 201403111/1/A4) onherroepelijk is geworden. Het recht in werking te zijn conform de aan haar verleende vergunningen (tezamen één omgevingsvergunning) is dus onherroepelijk en kan onmogelijk worden doorbroken middels het treffen van een voorlopige voorziening die niet toeziet op een verzoek en beroep dat gekeerd is tegen de genoemde onherroepelijke vergunningen. Van de vereiste onomkeerbare gevolgen welke middels een beroep voorkomen kunnen worden, is geenszins sprake nu deze gevolgen (van het in werking zijn van de inrichting, alsmede het bouwen van de dierenverblijven) reeds onherroepelijk zijn toegestaan. Nu de vigerende vergunningen welke het vergunninghoudster toestaan dieren te houden in dierenverblijven rechtens onaantastbaar zijn, kan geen voorziening worden getroffen welke die vergunningen aantast.

Het voorgaande klemt te meer nu door de gewijzigde Rav en Rgv - waarin de geurverwijderingsrendementen voor gecombineerde luchtwassers zijn teruggeschoefd - voor bestaande vergunningsplichtige veehouderijen, zoals die van vergunninghoudster, geen gevolgen in het leven worden geroepen. Zolang vergunninghoudster haar inrichting niet verandert, mag zij in beginsel blijven handelen in overeenstemming met haar vergunning.

Pas bij een toekomstige aanvraag voor een wijziging van de veehouderij krijgt vergunninghoudster te maken met een hogere berekende geurbelasting van de bestaande inrichting.

"Voor bestaande bedrijven met een combi-luchtwater die niet worden gewijzigd, of die een vervangingsinvestering willen doen waarbij de geurbelasting en het aantal dieren van een of meerdere diercategorieën niet toeneemt, verandert er met deze voorgenomen wijziging van de Rgv niets. De ondernemer heeft de investering immers gedaan op basis van een vergunning die door het bevoegd gezag is afgegeven, en mag dus handelen in overeenstemming met die vergunning."

Hierboven staat het letterlijke antwoord van Staatssecretaris Van Veldhoven-Van der Meer (Infrastructuur en Waterstaat) mede namens de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit op kamervragen naar aanleiding van de internetconsultatie Regeling tot wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij (Rav) en de Regeling geurhinder en veehouderij (Rgv). In de wetstoelichting op de gewijzigde Regeling van de Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat, van 17 juli 2018, nr. IENW/BSK-2018/147628, tot wijziging van de Regeling ammoniak en veehouderij en de Regeling geurhinder en veehouderij (wijzigingen rendement geur voor bepaalde luchtwassystemen en periodieke actualisatie emissiefactoren voor ammoniak en geur) staat logischerwijs niet anders.

Nu de wetgever duidelijk stelt dat voor bestaande vergunningsplichtige inrichtingen de gewijzigde rendementen geen gevolgen hebben zolang zij hun bedrijfsactiviteiten niet wijzigen, kan onmogelijk hiertoe een voorziening worden getroffen die erop neer zou komen dat vergunninghoudster niet conform haar vigerende vergunning in werking zou mogen zijn.

Er is dan ook overduidelijk geen sprake van een spoedeisend belang aan de zijde van verzoekers. De opstelling van verzoekers in zowel hun verzoeken als beroepen, werkt zelfs ten nadele van hen. Zoals hierboven reeds aangegeven, zijn middels bestreden besluit voorschriften aan de vigerende vergunning verbonden welke verzoekers en eisers louter beogen te beschermen, althans zeker niet in het belang van vergunninghoudster zijn vastgesteld. Het streven naar een geurverwijderingsrendement van 85 % alsmede het uitvoeren van geurmetingen daartoe en tot slot het verbieden om de inrichting van vergunninghoudster uit te breiden waarbij de helft van de geurwinst die door geurreducerende maatregelen wordt bereikt door de vergunninghoudster gebruikt worden om meer dieren te houden, zijn maatregelen welke de omgeving beogen te beschermen in een zo hoog als mogelijke mate, waarbij wij niet aan de geldende regelgeving voorbij mogen gaan. Er bestaat in heel Nederland geen enkele veehouderij waaraan het bevoegd gezag dergelijke ingrijpende verplichtingen heeft opgelegd in het belang van het milieu. Door deze voorschriften te bestrijden benadelen verzoekers/eisers zichzelf. De kans bestaat normaliter immers dat voorschriften geschorst zouden kunnen worden dan wel vernietigd op een later moment en dat hier niets voor in de plaats komt.

Beroep mist belang

Tot slot willen wij niet onopgemerkt laten dat wat eisers en verzoekers uiteindelijk trachten te bereiken, namelijk het voorkomen van een geurbelasting die hoger is dan de normen uit de Wet geurhinder en veehouderij, voor bestaande inrichtingen die op grond van een onherroepelijke vergunning in werking zijn, niet mogelijk is met haar ingestelde beroep, nu de gewijzigde Rgv en Rav voor een bestaand bedrijf als dat van vergunninghoudster volgens de wetgever geen gevolgen heeft. Het zou in deze situatie bovendien volledig in strijd met het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel zijn om de bedrijfsvoering van vergunninghoudster zodanig ambtshalve aan te gaan passen of deels in te gaan trekken dat wordt voldaan aan de regelgeving welke volgens de wetgever louter voor veranderingen van vergunningsplichtige bedrijven of nieuw op te richten vergunningsplichtige bedrijven zou gelden.

Te meer nu wij van mening zijn dat de teruggeschroefde geurverwijderingsrendementen naar 45 % voor gecombineerde luchtwassers zeker in alle situaties niet terecht zijn, mits deze systemen deugdelijk worden bedreven, onderhouden en door een deugdelijke leverancier worden geleverd en wij dat ook aan omwonenden willen laten zien, hebben wij, met in acht neming van de desondanks geldende regelgeving, voorschriften in het bestreden besluit opgenomen welke dit kunnen bevestigen. Door zich hiertegen af te zetten lopen eisers het risico na beroep in een voor hun en het milieu nadeligere situatie te verkeren dan voorafgaand aan hun beroep, temeer omdat vergunninghoudster zich inmiddels terecht als belanghebbende heeft gesteld in de beroepszaken en nog incidenteel beroep kan indienen. Een procesbelang ontbreekt in ieder geval bij eisers nu zij met hun beroep niet kunnen bereiken dat een onherroepelijk vergunde situatie wordt aangetast in deze.

Conclusie

Nu er geen sprake is van een spoedeisend belang maar eveneens geen sprake is van een procesbelang in beroep waardoor het beroep kennelijk niet ontvankelijk is, verzoeken wij u in ieder geval het verzoek tot voorlopige voorziening bij voorbaat reeds af te wijzen. Een zitting kan in alle redelijkheid hier niet meer aan bijdragen. Mocht er desondanks een zitting komen dan verzoeken wij u daarin (tevens) de beroepen te behandelen en in één keer gelijk uitspraak te doen op de beroepen, nu de gronden voor het treffen van een voorlopige voorziening en beroep dezelfde zijn.

Gedeputeerde Staten van Limburg,
namens dezen,

C.J. Hermans,
Afdelingshoofd Vergunningen
RUD Zuid-Limburg